

גיליון מס' 1761 * י"א בתשרי תשס"א * 28 בספטמבר 2001

ותהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל עמך בית ישראל
 שנת אצרך הטוב תפתח לנו
 שנת ברכה
 שנת גשומה ושחונה
 שנת טלולה ודשונה
 שנת הצלה
 שנת הצלחה
 שנת הרווחה
 שנת שבע
 שנת עמים תדבר תחתנו
 שנת תוליכנו קוממיות
 שנת שלא יצטרכו ישראל זה לזה ולא לעם אחר
 שנת שלא יהיה בה חולי ולא יגון ואנחה
 שנת שתברך את לחמנו ואת מימינו
 בתתך שלומך בינותינו וברכה במעשה ידנו. **אמן !!!**

מתוך מחזור תפילות יום הכיפורים
 מתוך תפילתו של הכהן הגדול.

דבר המערכת

שנה חדשה באה לכל. רוחות מנשבות נודדות ציפורים, והימים עדיין ימים חמים, תרתי משמע.

- הפעם דברים ישירים לי אליכם קוראים יקרים.
- זה מספר שבועות שאני מתמודדת מידי שבוע עם חיפוש אחרי חברים שמוכנים? בקשות - עד תחנונים לחבר את העלון קרי: לשדך את הדפים של דברי הכפר.
 - לוי ג. החבר שעשה זאת בנאמנות, פרש למספר שבועות מעבודה מכובדת זו, ומאז - הושיעו אותנו בתוך מסגרת ובעזרת צוות העבודות של מועדון הזהב; פעם דיאן נ. פעם קרול ל. אז, ילדי בסו.
 - השבוע - יעל נ. הסכימה חד-פעמית למבצע.
 - הבקשות מצד החברה שהעלון יצא כל שבוע הן ברורות וחד-משמעיות.
 - השאלה. איפה אפשר למצוא עוד מתנדבים לעשות זאת באופן קבוע...
 - דרושה בכל זאת מיומנות מה, מחוץ לנכונות, כמו למשל: חשוב שמספרי העמודים יהיו עוקבים.
 - אם לא ימצאו חברים, אולפן, נערים, שיתנדבו לחבר את 'דברי'.

צר לי לכתוב את המילים, לא תצא המהדורה הבאה של דברי הכפר.

שושנה ש.

תודה מיוחדת

לריבה בן-נתן, שמזה שנים רבות, - אולי מתמיד?!
מלקטת, שומרת ומעדכנת עבורנו בצניעות בנאמנות רבה:
את כל תאריכי ימי-ההולדת שלנו, של ילדינו ושל נכדינו.
ואת ימי הנישואים, ומציינת מנין הימים המיוחדים: 180! 160! 150!

מידי שבוע - מספקת לנו ריבה רשימה שלימה ומעדכנת,
של ימי הנישואין, ימי ההולדת, וציון מועדי פטירת חברים.
מידי שבוע מניחה ריבה את הרשימה המעדכנת
בתא הדואר של 'דברי'. בדיוקנות ובנאמנות.

ועל כך: הערכה ותודה מיוחדת לך **ריבה**. מכולנו.

ימי הולדת

שני בלומנטל (נכדה גליק) דניאל שור (נכד ג'יקסון)	30/9
מעין כהן (נכדה ר. מרכס) לפיד בר דוד	2/10
אודי וולר (נכד ר. כהן)	3/10
יבין בן רשף	4/10
זיוה מלינה מוריה מימרן (נכדה נמנב)	5/10
דניאלה בלוך (נכדה בן חיים)	6/10

ימי נישואין

בוני מילר ויגאל בן חיים קורין ותמיר שפרונג	2/10
ג'נט ואמיר נמנב	3/10
נטשה ושחר קמרם	5/10

הלו! הלו!!

עשינו ניסיון השנה לסדר את השולחנות בצורה אחרת.
רוב החברים היו מרוצים. אבל - אין דבר שהוא 100% כבר בהתחלה.
אני מזמינה אותכם כאן לתת לי את דעתכם ו/או הרגשתכם בנושא זה
של סידור חדר האוכל בארוחת חג.

להשתמע - שנה טובה! **נטע**.

פרורים שלי: מה נשמע

מזה שנים רבות שבכל עלון דברי הכפר בחגי תשרי, במאמר של "בינינו לבין עצמינו" היה אריק ארנברג ז"ל כותב ומבקש את הסליחה והמחילה, מכל אלה "שפגענו בהם במשך השנה".
והיה מדגיש שאם אכן קרה, נעשה הדבר כמובן בשוגג, ושלא בכוונה תחילה. הרגשתי צורך להזכיר ולזכור זאת.
ואולי גם אני לבקש כאן מחילה בשם כולנו, מכולנו.
ושאם בעלון בכלל, ובמדור 'פירורים' - 'מה נשמע' בפרט - חטאנו ופגענו בשוגג, אז סליחות! ותהיה זו הבאה עלינו לטובה. שנה טובה. של סובלנות וקבלה, ואם ניתן אז גם הרבה אהבה.

ערב ראש-השנה נערך כמסורתו בחדר האוכל.
שולחנות משפחתיים נערכו בנועם. טכס קבלת החג היה מהנה, השתתפות הקהל בשירים היתה ערה.
ברכות חברים וילדים נתקבלו במחיצות כפיים סוערות.
והיה נעים, שבת אחים גם יחד, לברך ולהתברך לקראת השנה החדשה.
המון חיבוקים ולחיצות ידיים הוחלפו בין חברים ומשפחה.
מי יתן ורק יתגשמו הברכות והמשאלות, ושיהיה טוב יותר בשנה הבאה.

ובזמן שחגגנו ושמחנו, פרץ אי מי למספר דירות של חברים.
ונתבקשנו שוב, לנעול את הבתים, כאשר אנחנו יוצאים אותם.

השבוע נערך מפגש מיוחד במינו בין תושבי איזור: ראש-פינה - טובה - כפר-הנשיא.
הרעיון הומצא ע"י אלישבע, נערה בת 17 מראש-פינה, בתו של מארק (מהכבשים שהיו לנו). נערה מלאת אנרגיה לדברים טובים - מתארת לי אותה אורה פלד - תושבת כפר הנשיא.
זה החל בקיץ, עם ניסיון של אלישבע ליצירת קייטנה משותפת לילדי ראש-פינה וטובה. בשלב מאוחר יותר גם מספר קטן מילדינו - כיתות ד' ה' ו', הצטרפו.

כאשר המטרה היא לבנות יחסי שכנות טובים,
חשבו אלישבע מראש-פינה, בחור העונה לשם חסן מטובה, ואורה שכבר הזכרתי מכפר-הנשיא, ליצור באיזור מפגשים בינאישיים.
המפגש במוצ"ש החולף היה כאן בבריקה שלנו. זה היה המפגש השני במסגרת של מפגשי מבוגרים משלושת הישובים. המפגש היה מהנה ומוצלח. באו הרבה אנשים.
למפגש הבא שיערך במוצ"ש הקרוב בראש-פינה, יצטרפו גם אנשי חצור ששמעו ומעוניינים גם הם בקשר השכנות הטובה הזו.
שיחות בנושאים שונים ורצון טוב מלווים את המפגשים.

המטרה מתחלקת לשני כיוונים עיקריים:

1. היכרות משותפת. מפגשים אישיים. פעילויות למידה משותפת - אמנות, תיאטרון, לימוד שפה - יש הרוצים ללמוד אנגלית, יש הרוצים כמובן ללמוד ערבית. וכולם מעוניינים להכיר טוב יותר, להרפות מן השמועות ומן הפחדים והחששות מהאחר והזר.
 2. הכיוון השני מפגשים בין ילדים ונעורים. שהילדים שלנו כולנו, יקחו את הקשר הזה הלאה. ליצור חברויות, להפיג חשדות וגזענות, גם אצל הדור הבא.
- תודה לאורה על האינפורמציה, על הפעילות התורמת, ו-שמרי על קשר גם דרך העלון שלנו כאן.

למעוניינים להצטרף למפגשים: אורה פלד 4541.

האם כבר הודינו לאיריס ו. על תיפקודה הטוב והנעים הליכות בניהול הגיל הרך? דרך צליחה בהוראה איריס.

והאם כבר איחלנו לאילת מרום הצלחה בניהול הגיל הרך? אילת כבר שומעים אודותייך רק טוב. עדכני אותנו בבקשה, מה קורה שם אצליכם?

לפתיחת שנה חדשה, הוזמנו אישי ואני לקיבוץ חולתה להופעה של אריק סיני. כפתיח להופעה, קראה שם רכזת התרבות המקומית ברכה שכתב חבר מחניים: גדעון פלס. כל כך התרשמתי שקמתי והשגתי עותק עבורכם:

ראש-השנה תשס"ב
ברוכה את בצאתך שנת תשס"א, נעים להיפרד
מי שצלח אותך בשלום ראוי לו תואר "שורד"
איזה הישגים תוכלי לזקוף לזכותך,
במסרך את השרביט לאחותך?!

רק סקירה קצרה:

המים - קצובים במשורה
האש - שלהבת מדורה
הטרור - לא מבחין בין זירה לזירה
האלימות - קללה ומארה
האבטלה - עוד יותר ויותר חמורה
התאונות - פשוט נורא, פשוט - נורא
השלום - השלום על פי קבורה

בקיצור - רק רע מרע

אולי את נאשמת כאן במעשים לא לך, לא אשמתך שכך קרה
ורק מקרה הוא שדווקא בימיך נערמו צרה על צרה על צרה
אולי לא ממך הדבר לדרוש
את מה שקלקלו בני האנוש
בסה"כ היית אכסניה די סבירה
אבל אחרי הכל גם זהותך התבררה;

לא עמדת בסערה שחוללו אלוהים ואדם, לא עמדת בסערה
והמוכים מכל העברים בוכים וזועקים מרה
וביותר, על התקווה שנשתברה
ואת, שנה, הולכת לדרכך, תמה תקופתך, תמה ועברה.....

ברוכה את בצאתך שנה מרוטה וחבולה

רק אחת בבקשה - קחי עימך את הכאב והעוולה
הרחיקי עימך את הזדון והאיבה
את הייאוש פני, למען תיוולד תקווה

מה רע בעצם מן הטבע ללמוד התחדשות
מי כמוהו מורה לצמיחה, שאחרי התשישות
כלום יש לנו דרך טובה יותר להתעורר מלהקשיב
לסתיו, המבשר את החורף, המבשר אחריו אביב

בסתיו לשכך את כוויות השרב

לרפא את שהקיץ שרף וצרב
ובעיקר,
לשוב להאמין שהטוב אפשרי
שהחולה שוב יכול להיות להיות בריא

שהברק יכול לשוב אל העיניים שכהו ושדהו,
המתח לשרירים אשר לאו,
החיוך אל הפנים ששכחו אותו,
החסד של אדם אל זולתו

שנה טובה !

גדעון פלס

כאן אסיים. שבת שלום
וגמר חתימה טובה!

שושנה שרקי

נזכור את חברינו

י"ד תשרי תשמ"ד (1983) גב' מרגה גרונברג
ל"ז תשרי תשל"ח (1977) ארנון וטרמן
ט"ז תשרי תשנ"ג (1992) גב' קלרה סטרוקעבסקי
ט"ז תשרי תשנ"ד (1993) נורברט כהן
י"ז תשרי תשל"ח (1977) מר יצחק סטרוקעבסקי
י"ז תשרי תשמ"ו (1985) חיים גלעדי
י"ט תשרי תשל"ו (1975) גב' רות סטיל

תפילה לשנת תשס"ב

תף - שין - סמך - בית
השנה שעברה היתה קשה משאת
מה פשענו ועל איזה חטא
שככה הצליחה עלינו להסתלבט
ועולמם של כה רבים למוטט?
אנא, שנה חדשה, הואיל להתעשת
את עדיין מפנינו מתחבאת
ואת ליבנו חשש ותקווה ממלאת -

התוכלי קצת אושר לנו לתת
 ואת חיינו בשמחה וביופי לקשט
 את החרב מעל ראשנו להפוך לאת
 ולהביא עלינו קצת נחת מעת לעת?
 היום כל אדם נושא לשמים כפיו -
 בבקשה ממך שנת תשס"ב
 הביאי בריאות לסבתא וסב,
 לכל משפחה ולכל בית אב.
 המטירי לנו גשם רב
 שאגמנו היחידי יתמלא מאליו
 שפרחים רבים יפרחו בעקבות החצב
 ושארצנו שוב תהיה ארץ דבש וחלב.
 שישתפר סוף סוף המצב
 שמצב רוחנו יירגע ויזטב
 וננוחם אנחנו וחברינו בארה"ב,
 שנוכל לצאת לבלות יחדיו
 ברחבי העולם וגם בארצות ערב
 שזה את זה נכבד ונאהב
 ונדע שלוח מהיום.. מעכשיו!!
 היי ברוכה וטובה אלינו, תשס"ב.

נורית אורן

ברכות לשנה החדשה מילדי התלתון הצעיר

לפיד בר דוד - שנה טובה לכולם, שיהיו לכולכם הרבה סיכויים לזכות בלוטו.

דן הרמץ - שנה שתהיו מיליונרים, שהמשאלות שלכם יתגשמו השנה. שיהיו לכפר הנשיא הרבה הרבה שדות, ושתהיו בריאים כל השנה הזאת, וכל השנים הבאות.

גולן רוזנקרנק - שלא יהיו לכם בעיות.

הדר בסו - שלא יהיו בעיות עם כסף, שתהיה המון אהבה. שלא יהיו בעיות עם השירותים החדשים.

יהל גרשמן - שנה טובה, שיהיה לכם רק טוב.

הדס ויסבקר - לכל הקיבוץ שיהיה לכם עושר ואושר. שלא יהיו שריפות בקיבוץ ושאישי לא יפגע.

אנה מרקוסון - שלא יהיו מלחמות, ויהיה שלום. שלא יהיה יותר אבל בארץ ובארצות שאוהבות אותנו. שתהיה שמחה בקיבוץ - שנה טובה.

מיקה מרקוסון - שהמשפחה שלי תהיה בריאה ושלמה.

טל אילייב - שההורים שלי ישמחו נורא לכבוד ראש השנה, שיברכו אותי הרבה, ושהיו בקיבוץ הרבה הרבה מים ולא ימותו אנשים חולים.

שחק מלינה - שתהיה לכולנו שנה מתוקה טובה עם תפוח בדבש ושנחנו לא נפגע.

שירה שטיינר - שיהיה לכל הקיבוץ כיף השנה.

עמית דדוש - שלקיבוץ תהיה שנה טובה

תודה

למרות שעדנו נמצאים בעיצומם של חגי תשרי, אני רוצה להודות מקרב לב לכל החברים והילדים שתורמו לקיומו של ערב החג:

תודה - לילי על הדפסת דפי התכנית
תודה - לדור וניב מעין על ההגברה
תודה - לאבלין על העריכה החגיגית של חדר האוכל
תודה - לאולגה ולאריק אילייב על תליית קישוטי המזלות בחדר האוכל
תודה - לטל לינטון, אופיר ועדי שפרונג על עזרתם החביבה בסידור דפי התכנית לחג
תודה - לדודו, יעל ש. והדסה על הקריינות
תודה - לשולמית, שוש ס., ריצ'ל, גלי ושרית על ההתגייסות לתורנות בחד"א לפני החג
תודה - לילדי כתר א' - על השיר בתחילת הערב
תודה - למיה, קימי, בת-אל ויובל - על הגשת סמלי החג
תודה - ליעל ג. ואביב, לאילן ובר המאירי - על ששיתפו אותנו בברכותיהם לשנה חדשה
תודה - לג'וני, שולמית ושבת פרנק - על שירת המסע על פני 12 הירחים
תודה - לג'וני פרנק - על התקיעה בשופר
תודה - לרונן, עפרי, איילת וריצ'ארד (אולפן) - על השירה והתקווה ש"הנה באים ימים של שקט"
תודה - לשרה דבולט וחברי המקהלה: אריון, טרי, דינה, מיה, קימי, רננה, הדס ולודמילה - על שירתם ההרמונית
תודה - לשריטה - על הברכה לקהילה
תודה - לאריה וולפין - על עריכת הקידוש לחג
תודה - לאולגה - שלקחה אחריות של 100% על הכל, בלעדיה שום דבר לא היה קורה!
תודה - ליוסי האקונם וצוות העובדים במטבח - על ארוחת החג המרשימה והטעימה ותודה אחרונה ומיוחדת - ליוסי האקונם שבמבצע-של-הרגע-האחרון ממש דאג לנו לתפוח בדבש.

ניסיתי מאד מאד לא לשכוח אף אחד, ואם בכל זאת שכחתי אנא ראו זאת כהבעת תודה משותפת לכל מי שנטל חלק בהכנת הערב ובהגשתו.
בברכת שנה טובה ואמר חתימה טובה לכל בית כפר הנשיא.

דליה וגנר - בשם ועדת החגים

קוראינו מבקרים בחו"ל וכותבים:

חווייה בגרמניה

ההתכנסות התקיימה בקירכארטן, עיירה מרהיבת עיין, בעלת 10,000 תושבים ומרחק כשעתיים מהעיר פרנקפורט. בכל מקום בתוך העיירה צצים פרחים ססגוניים, ומסביב לה הרים ירוקים ויער עבות. בכל משתרעת אווירת נועם נינוחה. התושבים פתוחים מאוד למבקרים, ומראים רצון טוב לסייע בכל בקשה: להסביר את המטבע, לתת הוראות לדרך וכד'.

בקירכארטן ישנו בית ספר לקינסילוגיה מוצלח ביותר. קיימים בו כ-400 קורסים שונים בענפי הקינסילוגיה ובנושאים אחרים הקשורים בה. השנה מוסד זה ארח את ה"התכנסות". בכל שנה המוסד החינוכי לקינסילוגיה מקיים התכנסות לקינסילוגיים מכל רחבי תבל, שנמשך ארבעה ימים. בשנה שעברה המפגש התקיים בהוואי, ולפני שלוש שנים בהתכנסות בעיר טורונטו, אני הגשתי את תוכנית העבודה שלי, "הילד המשתעשע", תוכנית המשתמשת בתרגילים שונים, המיועדים להכין ילדים לקראת הלמידה בכיתה א'.

קשה לי לתאר לכם את האווירה המיוחדת השוררת בהתכנסות כזאת. תארו לעצמכם 300 אנשים מארה"ב, ניו זילנד, אוסטרליה, גרמניה, סינגפור, מלזיה, אנגליה ועוד רבות אחרות, כוללת גם את המשלחת הישראלית בת שמונת המשתתפים, וכולם צוחקים ומשוחחים, ומחליפים דעות על איך ללמד ולעבוד בקינסילוגיה, והאווירה כולה, היא של אהבה ופתיחות. המוסד החינוכי קובע שלא תהיה אפליה בין גזע, דת או צבע. (לעת עתה אין עדיין משתתפים שחורים או ערבים אך אני, עצמי לימדתי מספר נשים ערביות נחמדות ביותר בחודשים האחרונים. אולי בשנה הבאה...)

במשך שלושה ימים, לפני תחילת ההתכנסות קיימת ישיבה בין כל אלה המייצגים את המדינה שלהם יחד עם חברי ההנהלה, כדי לגבש מדיניות. אני השתתפתי בישיבה זו כיוון שקיבלתי חברות בפקולטה לפני שנתיים. כדי להגיע לאיזון בעבודה המלחיצה ולפעמים גם המרגשת הזאת, משתמשים בכלים המוכרים לנו brain gym-זאת אומרת התעמלות המוח. אם האנרגיה המצטברת בחדר טעונה מדי, אנחנו יודעים לשחרר את המתח ועל ידי כך להעלות את רמת האיכות של החלטותינו. נציגים של כ-15 מדינות השתתפו ודיברו על מאון נושאים, ביניהם חינוך, אתיקה, עניינים כספיים וחזקים. בעיני, השיא היה כשבתום הישיבה 15 אנשים עמדו במעגל, בזרועות משולבות, כשהם אומרים דברי תמיכה והערכה. כמה יפה היה לו כל מפגש של הנהלה היה מסתיים ככה! כל האנשים האלה הם החלטיים וכוחניים, בעלי דעות ברורות באשר לדרך פעולה, ואחרי כל הדיבורים הם יודעים לסגור את המעגל שוב.

כל הכותב לעיל הוא רק מהווה רקע למה שאני באמת רוצה לספר לכם.

לגרמניה ולעם היהודי יש עבר משותף, ולמרות שאני, אישית, לא חוויתי את זוועות השואה, ההיסטוריה יושבת בתוכי. להפתעתי מצאתי בגרמניה עם פתוח, לבבי ועדין. כל מי ששמע שאני באה מישראל הביע עניין וצער על המתרחש כאן, מספר רב (של לא יהודים) ביקר כבר בארץ או חי פה לתקופה ממושכת, וכולם אוהבים אותה. לא פעם נזכרתי בעבר, ואז הופתעתי בתגובות של עצמי, כאשר שמעתי את השפה הגרמנית משודרת בקול תרועה בתחנות הרכבת, כאשר קבוצת ילדים רקדה ושרה לפנינו בהופעה חגיגית ונחמדה. זה הזכיר לי את הסרט "קברט" והצעירים היפהפיים הגרמנים ששרו בטוהר וברגש, אך מי שישב בקהל ידע מה עומד לקרותם.

המקרה השלישי היה בבית הספר לקינסילוגיה. כדי להבדיל בין מי שכבר שילם ומי שלא, שמו רצועה צהובה על פרק היד. הייתי היחידה שעמדה ליד הדלפק, ושילמתי. לא הבנתי למה נתנו לי את הרצועה הצהובה וסירבתי לענוד אותה. מאוחר יותר, כשקיבלתי את ההסבר, לא היה לי שום קושי לענוד אותה.

פעמים רבות אני שואלת את עצמי - איך יתכן שהשואה אמנם התרחשה? נראה לי שאני לא מסוגלת להבין את הטרוף וחוסר האנושות ששלטו, אך, תרשו לי להביא בפניכם צוהר להבנת פעילות המוח לפי תורת הקינסילוגיה ומה עלול לקרות כאשר קשרי המגע אינם פתוחים. בקינסילוגיה אנו לומדים על פעילות המוח וכיצד, בעזרת תרגילים מיוחדים, נוכל להגיע לידי אינטגרציה המאפשרת לנו לתפקד בפונטציה המקסימאלית: זאת אומרת הרמוניה של החשיבה, התנועה והתחושה.

לפשט את העניין - המוח המשולש, שפירושו שלושה מוחות, מורכב מהמוח הפרימיטיבי, השייך למחלקת הזוחלים ומקורו הוא בבסיס, וזה מחזיק את דגם ההישרדות שלנו, המוח הרגשי והניו-קורטקס, הקליפה החיצונית. הניו-קורטקס הוא מקור החשיבה העליונה והוא מחולק לשני חצאי כדור: הצד האנאליטי והצד הרגשי/יצרתי, ומעבר ביניהם המאפשר תקשורת.

אם אנחנו נמצאים במצב של חרדה יש ירידה אל המוח הפרימיטיבי, והתגובה היא של לחימה או בריחה לשם התגוננות. אנחנו מתנתקים מהלב (המוח הרגשי) ומתנתקים מהיכולת לחשוב בצורה הגיונית (הניו-קורטקס). ילדים במצב זה נעשים תוקפניים ואינם מסוגלים להתרכז.

יש מצב אחר בעל פוטנציה מסוכנת יותר, מדובר במצב, בו אין קשר בין שני חצאי הכדור, יש חסימה באזור האנאליטי ואין גישה ללב או לרגשות. פירוש הוא שאולי סטודנט מוכשר הזוכה לציונים גבוהים יכול להיות מנותק לגמרי מהרמה האמוטיבית. סטודנט כזה יכול להפוך לאדם קר ואכזרי. אדם כזה בעל מנת שכל גבוהה מאוד דומה לפרופסור קודר הממציא את פצצת האטום בלי מעצורים למנוע ממנו להשתמש בה. לפני מספר שנים בחור צעיר עלה לבנין "אמפייר סטייט" בניו יורק, וירה ב 40 אנשים, ללא סיבה הנראת לעין.

ממחקר שנערך עולה שהצעיר היה סטודנט מבריק בכל הנושאים שלמד, אבל לא ידע לשחק, ליהנות, להיות יצירתי או ליצור קשר עם אחרים. הוא היה מנוכר מהסביבה. יתכן שצעיר זה היה כבול במוח הפרימיטיבי, ללא קשר עם הרגשות, ומקרה מסוים הכניס אותו למצב בו מוח הפרימיטיבי השתלט.

מן הלמידה ומהניסיון בקינסילוגיה אנו למדים שיותר מדי עבודה אנאליתית ויותר מדי טלוויזיה או שקידה על המחשב, יחד עם חוסר פעילות גופנית וחוסר התבטאות יצירתית מובילים לאובדן הקשר בין שני חצאי הכדור ובין הלב והרגשות. עבודתנו החינוכית היא לשחרר את הדגם הזה, כמו גם אחרים המובילים לגישות שליליות ועל ידי כך ליצור קשרי מוח שלמים, בהם יש הרמוניה בין החשיבה

לבין הרגשות, כשהמוח הפרימיטיבי שלנו מתפקד כמווסת הגוף השומר על הומאוסטסיס. במצב זה האדם "שלם", במצב כזה, כשהלב והחשיבה פועלים גם יחד, תוקפנות וטרור ואכזריות אינם יכולים להתקיים אלא רק אהבה, רחמים והרמוניה.

אני מודה שמאמר זה ארוך, ולכן רק נשאר לי להודות לכל מי שטרח והגיע לקוראו עד לסוף.

באהבה **ג'נט פ.**

סיפורים מהינאן 2 / ג'ורה נאי

כמה ימים לפני שאני מתחיל ללמד הנה עוד כמה קצוות מידע. שווה לציין מפגש עם אירי מזוקן גדל מידות, שפגשתי במילאן, שהיה בעברו שחקן ראגבי. כיום מורה לאנגלית באזור עוני כבד בהרי בולגריה, בה "רצפת הקליניקה של רופא בית הספר מלוכלכתם" עובדה הגורמת לי להעריך את דירת 3 החדרים שבה אני חי היום, אשר גדולה מביתי אשר בקיבוץ. יש לי אפילו אמבטיה. שכני היקר שומר על הוידאו ונגן התקליטורים של הדייר הקודם לי שנסע לשנת חופש, למזלי קניתי נגן CD קטן - ווקמן, בשדה התעופה במילאן (בדרך לסין שם הייתה הפסקה).

סיפרתי לכם בשבוע שעבר, שאפשר לקנות ארוחה מלאה ב- 12 ש"ח לאדם. לעומת מחיר הארוחה שסיפרתי לכם, עם הברווז הצלי לפני שבוע. ניתן גם לקנות סנדוויץ ענק בסופר ברחוב בו אני קונה כל יום מחוץ לקמפוס, אם לא אכפת לכם "לצאת מהקמפוס" יש לצעוד לא מעטם

ישנם כ- 15000 סטודנטים בקמפוס הזה בלבד, והאוניברסיטה מחולקת ל- 4 קמפוסים, יש בה רק 2 שערים לכניסה וציאה. האוניברסיטה חוגגת מאה שנה, בעוד כ- חודש ימים, והסטודנטים העובדים עסוקים בשיפוצי כבישים בנינים חדשים וצביעה, - האויר מלא באבק ורעש מהמכוניות. עובדת היותי עורך, המשרד לעיני חוץ לא ביזבז את זמנו למנות אותי כיועץ מיוחד לעיני זרים.

ראש המחלקה - פרופסור טונג הזמין אותי לארוחת ערב היום - כדי לרכך אותי לקראת הכמות האדירה של עבודה שהוא מתכנן 'להפיל' עלי.
מסתבר שזהו כבוד גדול - מורים אחרים אפילו לא פגשו אותו - מזל שנשארה לי חולצה נקיה ,
עדין לא הצלחתי להבין איך מפעילים את מכונת הכביסה.

עכשיו 11 בבוקר בחוץ ברקים ורעמים.
מאחר ותפקידי כמורה עדין לא התחיל נסעתי לכמה ימים לביג'ין והתמלאתי בחוויות פלאיות מדהימות, ומראות שיספקו חיי אדם. החומה הגדולה, פסלו הענק של הקיסר מינג, כמו פרמידה אך מתחת לאדמה סאוי הרגלים המסכנות שלי ם מקדש הלאמה יונג הי יונג אשר חצוב בגזע אחד בלבד ומתנשא לגובה 18 מטר , תופעות נוספות היו: מפעל ענק ל אבני JADE (אבן ירוקה) ובית מרפא סיני, שם רופא סיני בדק את הדופק שלי ואיבחן שאני סובל מעודף משקל סחוצפום בערב הלכנו לאחד מאחרוני בתי-התה המסורתיים, בהם ישנו מהוון הופעות של זמרים, קוסמים, קטע אופרה שבו האל הארבע רוקד ועושה פנטומימה וג'אגלינג מדהים.
בתי-התה המסורתיים בביג'ין הוחלפו במקדולנדס שניתן למצוא בכל מקום.
לפחות יש שם בית קפה עם קפה טוב אמיתי, עובדה נדירה מאד אפילו בביג'ין.
כל זה בררוב הראשי וונג פיוג'ינג, שם גם ניתן למצוא מיתקן בנג'י הפוך - כלומר כזה שמעיף אותך לשמיםלא, כמובן שלא עליתי עליו !

ג'ינג'ין היא מחוז קונסרבטיבי לעומת ביג'ין. בג'ינג'ין אנשים מעשנים בכל מקום, בביג'ין אסור לעשן בשום מקום (חוץ מאשר במסעדות), תארו לעצמכם אותי, הדובר הנאמן שלכם, הולך בעיר האסורה במשך 5 שעות ללא סיגריה!
טוב, עישנתי פה ושם, אבל בגלל שאני זר העירו לי רק פעם אחת, ומי שביניכם שחשב שאלמד לא לעשן, לא ישמח לשמוע, כי כאן חפיסת סיגריות מקומית -
עולה 2 ש"ח.
זהו להיום -

ממני היועץ המיוחד והמורה הבכיר - **ג'ורג'.**

לחברי כפר הנשיא!

כנאמני דברי הכפר מגיע תורינו להתבטא. כידוע לכם אנחנו בוויניפג, עיר כפרית שנמצאת במרכז דרומה של קנדה. באומץ רב הגענו בחורף וכיתתנו רגלינו בשלג הרך. עד מהרה הצטיידנו במעילי ומגפי הקסם שמגינים עליך גם במינס 40 מעלות. התלהבנו לבנות בובת שלג, אך גילינו שהמשימה לא פשוטה, מאחר ומאוד יבש כאן, השלג התפורר כמו חול ובובת השלג הצטמקה וזוהתה בזכות אביזרי הלבוש המצורפים.
כמו שמרים מעין הבטיחה לנו יש כאן ארבע עונות מאוד יפות, כמו בסיפורים, וכעת אנחנו בשיא יופיו של הסתיו על כל צבעי השלכת שבו. זאת עיר מאוד שטוחה טופוגרפית ומנוצלת כיאות עם שבילים אין סוף לטיולי אופניים, קורקינט ועוד.
בוויניפג התוודענו לקהילה היהודית שהתגלתה כמאוד חמה ותומכת. הילדים נכנסו לבית ספר וגן יהודי כך שאנחנו שומרים נאמנה על תרבות ישראל. האזור משופע פארקים ואגמים, ואחרי שלושה חודשי קיץ עדיין הכל ירוק מסיבב.
יש בוויניפג משהו שקצת מזכיר לנו מהאוירה שהרגשנו בקיבוץ: קהילה תרבותית, אירה כפרית, הדשאיםם אך אין ספק שאנחנו מתגעגעים לאנשים בקיבוץ, לפרדס בחורף, לבריקה בקיץ, להפעלות התרבותיות של משפחת מעיין-פוקס-פלמה, למסעדה של רג'י, לבייגלה בימי שני במרכולית ועוד.
ממרחקים אנחנו מאחלים לכולכם שנה טובה מאתנו באהבה:

איתן, צפי, מאי ונתאי.

חוויות חדשות

מסתבר שגם בגיל מבוגר יחסית מסתמנות הזדמנויות לחוות דברים חדשים שלא חשבנו אי-פעם לחוות אותם. כך קרה לי, בעקבות הזמנה שקיבלתי מישראל החיי בגרמניה, להרצות בפני קהל גרמני עלסם מה קורה בקיבוצים בימינו! מסתבר שבחלק מהציבור הגרמני המשכיל יש עניין דווקא בנו ובמה שקורה אצלנו.

אז נסענו לשם, על חשבונם. ובאולם המכיל עד 110 כסאות, ישבו כשמונים וחמישה גברים ונשים כדי לשמוע את גירסתי אודות הקורה בתנועתנו. גירסה זאת טרם פירסמתי ב"דבר" או בכל עיתון אחר, אבל כן העליתי אותה באוזני כל מיני אנשים וקבוצות בהזדמנויות שונות. גם לא אפרט אותה כאן ועכשיו. הקהל שמע אותי בלי להירדם כשעה ורבע, וגמל לי במטר של שאלות, רובן שאלות לעניין וגם מתוך ידע קודם ולא דווקא שיטחי. למשל, היה מי שידע להבחין בין שיטת המוסד החינוכי של הקיבוץ הארצי לבין בית ספר איזורי רגיל. היו גם שני אנשים ששאלו שאלות ספציפיות יותר ואף חזרו ושאלו. התברר שאלה חברים בקומונות הקיימות באותו איזור וכשההרצאה נגמרה הם הזמינו אותי לבוא ולבקר בקומונות שלהם. כך גם עשינו וקיימנו שיחות ודיונים איתם על צורת החיים שלהם, על הדינמיקה המתקיימת גם אצלם, ועל המשימות והאידיאלים המנחים אותם.

למחרת חיכתה לנו חוויה נוספת שחרגה קצת מהמתוכנן בתחילת הנסיעה. נתבקשתי לתגבר את ההסברה הישראלית בגרמניה - שכמעט ולא קיימת, מול אלפי הפלשתינאים החיים בה - בהרצאה על המצב בארץ מאז פרוץ האינתיפדה. לדאבוני הפכה ההרצאה לסימפוזיון בהשתתפות ארבעה אנשים, אחד מהם פלשתינאי הגר שנים בגרמניה. הפעם היו בקהל יותר ממאה, ביניהם כתריסר פלשתינאים סטודנטים באוניברסיטה המקומית, ויתכן שההוא גייס אותם לעניין.

אחרי דברי הפתיחה של ארבעת מנחי הדיון, תוך כדי הפרעות מאותו קהל, לא לקח הרבה זמן עד שהעניינים יצאו מכלל שליטה. התלהטו הרוחות, יושבת הראש לא הצליחה להשליט סדר ואז קמה אישה גרמניה אחת, ועם דמעות בעיניה אמרה שקיוותה פעם אחת לשמוע דיון תרבותי בנושא הכאוב הזה, וגם במרחק אלפי קילומטרים מהמזרח התיכון, זה לא קורה: ויצאה מהאולם. אחריה יצאו עוד כמה והיה לי חשק לעשות כמוהם. הפלשתינאים בקהל נאמו בשרשרת של שאלות רטריות וכמובן לא נתנו להשיב. בשלב אחד התרגזתי ואמרתי לאיש שהוא לא נותן לי להשיב ומכריח אותי להרים את קולי, כפי שאי הנכונות שלהם לתת לנו לחיות בארץ הביאה לכל המלחמות שהיו בינינו. בסוף הערב לחצתי את ידו של הפלשתינאי הבכיר ואמרתי להתראות. הוא טען שלא נותנים לו לחזור ועניתי שגם לי לא נתנו לחזור. "מי לא נתן?" שאל. הבריטים עניתי: "נו, הבריטים. - הם אינם עוד". תמיד יש מישהו, עניתי לו ונפרדנו, לא ידידים.

נו טוף, אז מה כל כך חוויה חדשה?? אז קודם כי הייתי מעובד ויש לי תמונה מהעיתון להוכיח ושנית, כל זה היה בגרמנית וזה לא הולך ברגל, אפילו אצלי!

טומי עמית

"I have opinions of my own -- strong opinions -- but I don't always agree with them."
-George Bush, US President

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues since nov.1999

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page - News of KH in pictures

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!